Која је разлика између Стефана Цветковића и Драгана Ј. Вучићевића?

У нијансама – обојица се осећају као новинари, први је по свему судећи лажирао своју отмицу, а други је у раскошној каријери лажирања свега и свачега, лажирао цео један државни удар, уз целодневни директан пренос на Пинку.

Наравно, Вучићевић државни удар није лажирао сам, из главе, јер он ништа не ради сам већ кад му звизну као овлашћеном државном Фифију. Што би рекао песник: Тако Фифи живи, на узици од свиле, са ноктима лила, с машницом од тила.

У измишљању државног удара – ко се још тога сећа – учествовао је чак и министар полиције, који је држао конференцију за штампу са буљуком маскираних и наоружаних пандура, где је тврдио да је ухапшен С.М. који је „у протекла 24 сата осам пута затечен у осматрању премијеровог места становања“.

Кључно питање гласи: где је данас С.М. „који је у протекла 24 сата осам пута затечен у осматрању премијеровог места становања“, те да ли је после скоро две године осуђен? Наравно да није, зато што је неко измислио његову улогу у измишљеном државном удару, па су га после 48 сати пустили на слободу пошто је државни удар завршен без државног удара. Вероватно у тренутку када је Вучић паметно закључио: „И’м сурроундед бу идиотс“

Потом је била циркуска представа за љубитеље кловнова и жонглера поводом оружја нађеног код Вучића виле у Јајинцима.

– Једног Вучића су хтели да убију, да ли Андреја или Александра. Не верујем у случајности да се 97 убица нађе на простору где се нађе зоља, гранате, муниција – рекао је тада Александар Вулин који је у том циркусу имао улогу гутача ватре. Од 97 убица из Јајинаца до данас није нађен ниједан убица из Јајинаца, што је могуће или ако имате изразито неталентоване полицајце или ако при мисаоној радњи званој измишљање малко претерате.

Информер је тада био реалнији: избројао је „осам убица који су чекали Вучића“. Наравно, као ниједан од 97 убица, ниједан од осам убица није пронађен, зато што прво криминалистичко правило гласи: кад нечег нема, не можеш ни да га нађеш.

Када имате такву скупину овлашћених државних лажова, приватних Вучићевих потрчка, дође вам да се аутокиднапујете, што је успело једино Стефану Цветковићу, чија је прича боље смишљена од свих претходних.

Цветковић је, за разлику од Вулина, Вучићевића и Стефановића, само потрчко својих

амбиција за пажњом свеколике јавности. Нека врста егзибиционисте, који је више узбуњивач него новинар, и коме је на памет пала одлична идеја: „Хоћу да будем главна новинска вест бар два дана“. Попут оног што је изашао да баци ђубре и није се вратио седам година.

Цветковић је фактички хтео само да два дана буде Вучић. Погрешио је једино у томе што за своју идеју није анимирао људе који су измислили много горе ствари од аутокиднаповања. И који су, брате, стручњаци.

Важно животно правило гласи: „Ако хоћеш да се аутокиднапујеш, никако то не чини а да претходно не ангажујеш Вучићевића, Вулина и Стефановића за споредне мушке улоге! Повољна околност је: они ће на крају испасти глупи, а ти ћеш и даље бити жив и здрав. Пардон, бићеш у нашим рукама жив и здрав“.

(Дража Петровић – Данас)